

Sygn. akt I CZ 94/09

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Stanisław Dąbrowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa „A” Spółki z o.o.

przeciwko A.J. i M.J.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 2 grudnia 2009 r.,

zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Apelacyjnego w W.

z dnia 3 czerwca 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 3 czerwca 2009 r. oddalił wniosek pozwanych o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku tegoż Sądu Apelacyjnego z dnia 24 lutego 2009 r. wraz z uzasadnieniem i odrzucił wniosek o doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem.

Sąd Apelacyjny stwierdził, że w odpowiedzi na zarządzenie wzywające do uprawdopodobnienia wniosku o przywrócenie terminu, pozwani wskazali, że niedotrzymanie terminu nastąpiło „z nieumyślnej pomyłki”. Pozwani nie stawili się na rozprawie wyznaczonej w celu rozpoznania ich wniosku.

Artykuł 168 k.p.c. określa dwie przesłanki przywrócenia terminów procesowych. Są nimi brak winy strony w uchybieniu terminu i powstanie w wyniku tego uchybienia ujemnych dla niej skutków procesowych. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, pozwani nie wykazali, że uchybili terminowi do złożenia wniosku o doręczenie wyroku sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem bez swojej winy. Samo powołanie się na „nieumyślną pomyłkę” jest niewystarczające, aby przywrócić im termin do dokonania tej czynności procesowej, skoro wnioskodawcy nie wskazali nawet z czego owa pomyłka wynikała.

Powyższe postanowienie pozwani zaskarżyli zażaleniem tylko w części dotyczącej orzeczenia o odrzuceniu wniosku o doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem. Podnieśli, że Sąd Apelacyjny nie wziął pod uwagę, iż są osobami bez wykształcenia prawniczego, a nadto nie posiadającymi środków na korzystanie z profesjonalnej pomocy prawnej, co stanowiło podstawę ich przekonania, że wskazanie na nieumyślną omyłkę jest wystarczające dla uprawdopodobnienia okoliczności uzasadniających wnioski o przywrócenie terminu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Bezspornym jest, że pozwani wystąpili z żądaniem sporządzenia uzasadnienia wyroku Sądu drugiej instancji po upływie terminu. Stosownie do art. 328 § 1 – zdanie drugie k.p.c. spóźnione żądanie podlega odrzuceniu. Zatem, postanowienie Sądu Apelacyjnego w zaskarżonej części jest trafne.

Na podstawie art. 380 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c. pozwani mogli wnioskować o rozpoznanie także postanowienia Sądu Apelacyjnego w części oddalającej wniosek o przywrócenie terminu. Z tej możliwości nie skorzystali, mimo że zażalenie sporządzała profesjonalistka. Marginalnie więc tylko można zauważyć, że stanowisko Sądu Apelacyjnego co do uprawdopodobnienia określonej w art. 168 § 1 k.p.c. przesłanki przywrócenia terminu jest trafne. Powoływanie się przez pozwanych na oczywistą omyłkę jako przyczynę uchybienia terminu, bez wskazania na czym ta oczywista omyłka miała polegać, jest zbyt ogólne, aby można było przyjąć, że uchybienie nastąpiło bez winy strony.

Z powyższych względów na mocy art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.